

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/2468/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122414635
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122414635.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: MIGASTRO s.r.o., so sídlom Námestie Osloboditeľov 1/940, 071 01 Michalovce, IČO: 46 378 316, právne zast.: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o., so sídlom Palárikova 14/14, 811 04 Bratislava, IČO: 35 960 728, proti povinným: 1/ A. B., nar: 03.05.1955, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX C., 2/ D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX F., XXX XX C., 3/ G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, XXX XX C., o vymożenie nepeňazného nároku a trov exekúcie, vedenom súdnym exekútorom: JUDr. Róbert Tutko, PhD., so sídlom exekútorského úradu Čučmianska dlhá 26, 048 01 Rožňava, pod sp. zn. 182EX 807/22, o návrhoch povinných 1/ - 3/ na zastavenie exekúcie, o sťažnostiach povinných 1/ a 2/ voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/2468/2022 zo dňa 27.04.2023, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného 2/ zamietá.
- II. Súd výrok I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/2468/2022 zo dňa 27.04.2023 m e n í tak, že exekúciu z a s t a v u j e podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku.
- III. Súd výrok II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/2468/2022 zo dňa 27.04.2023 r u š í a vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na opätovné rozhodnutie.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 27.04.2023 uznesenie, ktorým návrhy povinných 1/ – 3/ na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a oprávnenému voči povinným 1/-3/ priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhmi povinných 1/-3/ na zastavenie exekúcie vo výške 67,63 eur (výrok II.). V odôvodnení, za použitia ustanovení § 61k ods. 1, 2 a 5 a § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), návrhy povinných, v ktorých namietali materiálnu nevykonateľnosť exekučného titulu a skutočnosť, že voči exekučnému titulu podali dovolanie, posúdil ako nedôvodné.

2/ Uviedol, že podanie dovolania ani návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, nemá žiaden vplyv na jeho právoplatnosť a vykonateľnosť, pričom o návrhu na odklad vykonateľnosti nebolo do podania návrhu na zastavenie exekúcie rozhodnuté. Avšak aj v prípade, že by bolo návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu vyhovené (po momente začatia exekúcie), nejedná sa o dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Takáto skutočnosť môže byť nanajvýš dôvodom na odklad exekúcie súdnym exekútorom, a to v zmysle ust. § 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku. Za podstatnú pre svoje rozhodnutie považoval vyšší súdny úradník skutočnosť, že v čase vydania rozhodnutia boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné rozhodnutie súdu, a to po materiálnej aj formálnej stránke.

3/ Námietku materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu nepovažoval za relevantnú, a to z dôvodu, že znenie výroku exekučného titulu dostatočne jasne a určito vymedzuje povinnosť, ktorá je povinným uložená. Túto námietku povinní vznikli už v rámci základného konania, pričom Okresný súd Michalovce sa s ňou vysporiadal v bode 44. odôvodnenia rozsudku, č. k. 14C/114/2013 - 329 zo dňa 02.08.2018. Krajský súd v Košiciach uvedenú námietku taktiež nepovažoval za relevantnú. Naopak, povinnosť uloženú povinným predmetným výrokom za dostatočne určitú, čo vyjadril v bode 24. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 5Co/200/2020 zo dňa 23.09.2021.

4/ Nakoľko povinný (pozn. súdu, správne malo byť povinní 1/-3/) vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, vyšší súdny úradník podané návrhy na zastavenie exekúcie vyhodnotil ako nedôvodné a zamietol ich podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

5/ O trovách konania v súvislosti s návrhmi na zastavenie exekúcie rozhodol vyšší súdny úradník podľa § 199a ods. 1 a 199d ods. 1 Exekučného poriadku tak, že oprávnenému priznal nárok na ich náhradu podľa zásady procesného úspechu a zároveň ich účelnosti. Oprávnený k trom obsahovo totožným návrhom povinných podal prostredníctvom právneho zástupcu tri samostatné vyjadrenia, ktoré boli taktiež obsahovo totožné (k jednotlivým návrhom povinných neuviedol žiadnu osobitnú argumentáciu na obranu nároku oprávneného). Preto trovy oprávneného uplatnené za ďalšie dva totožné úkony nepovažoval za účelné. Oprávnenému tak priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov v súvislosti s návrhmi povinných na zastavenie exekúcie vo výške 67,63 eur vrátane DPH (odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby vo výške 44,73 eur + 1x režijný paušál za rok 2022 vo výške 11,63 eur + 20% DPH vo výške 11,27 eur).

6/ Proti rozhodnutiu podal povinný 1/ v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, majúca za to, že súd vec nesprávne posúdil a dospel k nesprávnym záverom., čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Zopakoval, že exekučným titulom mu bola výrokom V. uložená povinnosť dať do pôvodného stavu okenné a dverové otvory, a to v súlade so stavebným povolením Mestského národného výboru v Michalovciach č. 1727/62 tak, ako je to špecifikované a graficky znázornené v Projekte stavby pre realizáciu stavby (DRS) zo dňa 4.10.2016 vypracovanom projektantom D. H. I., člen SKSI, č. opr. 2652*SP*Al. Zdôraznil, že stavebné povolenie Mestského národného výboru v Michalovciach č. 1727/62 netvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia, a z vykonaného dokazovania ani nevyplýva v akom rozsahu a čoho sa týkala rekonštrukcia povolená týmto stavebným povolením. Uvedený výrok považoval za neurčitý, keďže úplne absentuje rozsah opravy a pôvodný stav okenných a dverových otvorov v súlade so stavebným povolením z roku 1962. Túto vadu nie je možné nahradiť Projektom stavby pre realizáciu stavby (DRS) zo dňa 04.10.2016, keďže tento projekt nie súčasťou pôvodného stavebného povolenia je v ňom zachytená len predstava spol. MIGASTRO s.r.o. na usporiadaní vzťahov, avšak nie je súčasťou, ani nebol podkladom pre uvedené stavebné povolenie. Pri absencii stavebného povolenia, ktoré má tvoriť podklad (prílohu) rozsudku, nie je možné hovoriť o splnení materiálnej vykonateľnosti rozsudku, ako to konštatoval exekučný súd. Rovnako sa nestotožnil so závermi exekučného súdu týkajúcich sa posúdenia podaného dovolania, pri ktorom sa nezaoberal dôsledkami, ktoré výkon exekúcie môže spôsobiť ak Najvyšší súd rozhodnutie zruší. Pre absenciu dôvodov, resp. nedostatočnosť zaobrerania sa všetkými okolnosťami uvedenými v jeho návrhu na zastavenie exekúcie, považoval napadnuté rozhodnutie v tomto rozsahu za nepreskúmateľné. Zo strany exekučného súdu došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Tým, že mu nie je známy obsah uvedeného vyjadrenia, nevedel na neho adekvátne reagovať a zaujať stanovisko. Vychádzajúc z uvedeného navrhol, aby súd jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel. Ak súd dospeje k názoru, že nie sú splnené podmienky na zmenu napadnutého uznesenia, navrhol, aby ho zrušil a vrátil vec späť na opätovné rozhodnutie.

7/ Totožnú sťažnosť ako povinný 1/ podal proti rozhodnutiu aj povinný 2/.

8/ Oprávnený s podanými sťažnosťami nesúhlasil, považoval ich za nedôvodné a založené na tých istých argumentoch ako uviedli už v podaných návrhoch na zastavenie exekúcie. Mal za to, že povinní vo svojich návrhoch na zastavenie exekúcie, ani v sťažnostiach nepreukázali žiadne skutočnosti

odôvodňujúce záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie a taktiež ani o tom, že by vydané uznesenie malo byť nesprávne či dokonca nezákonné. V zmysle uvedeného považoval uznesenie vydané Okresným súdom Banská Bystrica za vecne správne a zákonné a sťažnosti podané povinným 1/ a povinným 2/ navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

9/ Na základe súčinnosti poskytnutej Okresným súdom Michalovce, súd zistil, že rozsudok Okresného súdu Michalovce z 02.08.2018, č.k. 14C/114/2013-329 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/200/2020 zo dňa 23.09.2021 boli uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/178/2022 zo dňa 30.10.2023 zrušené. Uvedené uznesenie nadobudol právoplatnosť dňa 09.12.2023.

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

16/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného 1/ je dôvodná a sťažnosť povinného 2/ je podaná oneskorene.

17/ Uznesenie o zamietnutí návrhu povinných na zastavenie exekúcie, sp. zn. 32Ek/2468/2022 zo dňa 27.04.2023, bolo povinnému 2/ doručené dňa 20.05.2023, o čom svedčí doručka nachádzajúca sa v spise. Lehota na podanie sťažnosti v zmysle ustanovenia § 242 CSP je 15 dní od doručenia uznesenia. Táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať. V exekučnom konaní je tiež vylúčené odpustiť zmeškanie lehoty (§ 201 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku), a preto nie je možné ani odpustiť zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti. Podľa § 121 ods. 5 CSP je lehota zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času. Povinnému tak začala dňom 21.05.2023 plynúť lehota na podanie sťažnosti, pričom márne uplynula dňa 05.06.2023, ktorý bol posledným dňom na podanie sťažnosti (na súde, odovzdaním orgánu, ktorý má povinnosť doručiť ho - na pošte alebo elektronickými prostriedkami). Nakoľko povinný 2/ podal sťažnosť na pošte až dňa 07.06.2023, čo preukazuje poštová podacia pečiatka, urobil tak po lehote, a preto musel súd jeho sťažnosť ako oneskorene podanú zamietnuť podľa § 250 ods. 1 CSP, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

18/ Exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Michalovce, č.k. 14C/114/2013-329 z 02.08.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/200/2020 zo dňa 23.09.2021. Povinným 1/-3/ bola exekučným titulom spoločne a nerozdielne uložená povinnosť odstrániť protiprávny stav (odstrániť časť

previsu strechy, časť klampiarskej konštrukcie strechy – strešný žľab, časť klampiarskej konštrukcie strechy – strešný zošikmený zvod, časť odberného plynového zariadenia /OPZ/ - plynového potrubia a dať do pôvodného stavu okenné a dverové otvory).

19/ Povinní 1/-3/ sa voči začatej exekúcii bránili návrhmi na jej zastavenie, a to z dôvodu, že voči rozhodnutiu (exekučnému titulu) podali dovolanie a že exekučný titul je čo do výroku V. (dať do pôvodného stavu okenné a dverové otvory) materiálne nevykonateľný. Vyšší súdny úradník podané dovolanie (a návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia napadnutého dovolaním) nepovažoval za dostatočné na zastavenie exekúcie, exekučný titul nevyhodnotil ako materiálne nevykonateľný, preto ich návrhy zamietol. V sťažnosti povinný 1/ (aj povinný 2/) trval na tom, že podanie dovolania je dôvodom na zastavenie exekúcie a že exekučný titul je materiálne nevykonateľný. V čase rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí návrhov povinných na zastavenie exekúcie a ani v čase podania sťažností proti uvedenému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, ešte nebolo dovolacím súdom, t.j. Najvyšším súdom SR, rozhodnuté. Záver prijatý vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení, teda že len samotné podanie dovolania (návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia) nemôže predstavovať dôvod na zastavenie exekúcie, považoval sudca za správne, a to i s poukazom na konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej nemá podanie mimoriadneho opravného prostriedku samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004). Samotným podaním dovolania exekučný titul nezanikol, ani nestratil svoju vlastnosť (formálnej) vykonateľnosti.

20/ V priebehu konania však došlo k zásadnej skutočnosti, pre ktorú nemožno exekúciu vykonať. Ku dňu rozhodnutia sudcu o sťažnosti bolo právoplatne uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/178/2022 zo dňa 30.10.2023 rozhodnuté tak, že rozhodnutia, ktoré sú v tejto exekúcii exekučným titulom, boli zrušené. Podľa ustálenej súdnej praxe (napr. uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 456/2011 z 23.11.2011) exekučný súd skúma zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napríklad aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť. Pre súd pri rozhodovaní o sťažnosti je rozhodujúci stav, ktorý je tu v čase vydania rozhodnutia. Vzhľadom ku skutočnosti, že v rámci rozhodovania o sťažnostiach povinných 1/ a 2/, došlo k zrušeniu rozhodnutia, na podklade ktorého sa viedlo toto exekučné konanie, teda chýba jeho základný predpoklad - vykonateľné rozhodnutie (exekučný titul), vznikol dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku. Už zrušenie exekučného titulu na základe podaného dovolania bolo dostatočným dôvodom zastavenia exekúcie, nezaoberal sa sudca ďalšími tvrdeniami povinného 1/ uvedenými v jeho sťažnosti. Vzhľadom na túto procesnú situáciu (zrušenie exekučného titulu) sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 2 CSP rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku I. zmenil tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku zastavil. Keďže exekučný titul bol zrušený v celosti, v dôsledku čoho v exekúcii ďalej nemožno pokračovať, zastavenie exekúcie sa týka všetkých (povinných), bez ohľadu na to, že povinný 2/ podal sťažnosť oneskorene a povinný 3/ ju nepodal vôbec.

21/ Výrok II. uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhmi povinných na zastavenie exekúcie, predstavuje závislý výrok od rozhodnutia o návrhoch na zastavenie exekúcie. Pretože sudca rozhodol o zastavení exekúcie, je potom výroky II. napadnutého uznesenia nesprávny, na základe čoho ho sudca podľa § 250 ods. 2 CSP zrušil. Po právoplatnosti rozhodnutia vyšší súdny úradník opätovne rozhodne o trovách exekúcie účastníkov konania, vrátane sťažnostného konania a o trovách súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).